

ساختمان مسکونی ایراندخت (فرمانیه)

طراح : مریم لشنی
دفتر معماری مالااستودیو

ایده طراحی

طراحی یک مجموعه مسکونی ۵۰ واحدی در منطقه فرمانیه با امکان نورگیری از سه وجه می تواند بسیار چالش برانگیز و هیجان انگیز باشد.

این پروژه در زمینی به مساحت ۱۵۰۰ مترمربع تعریف شده است. پروژه طیف متنوعی از واحدهای مختلف مسکونی با تعداد اتاق های متفاوت برای جذب گروه های مختلفی از ساکنان را شامل می شود. استفاده از پنجره های بزرگ و بالکن های مناسب برای بهبود نورگیری و تهویه طبیعی از ویژگی های طرح ارائه شده است. همچنین فضاهای سبز و فضاهای ورزشی مانند سالن بدنسازی و اسپا، و فضاهای اجتماعی برای تعاملات ساکنین از جمله فضاهای مورد تقاضا برای طرای بوده است.

پروژه طراحی ساختمان مسکونی ایراندخت فرمانیه تهران با مساحت کلی ۱۴۰۰۰ متر مربع این پروژه شامل: ۱۰ طبقه فوقانی و طبقه همکف با کاربری مسکونی، طبقه زیرزمین اول با کاربری عمومی، ورزشی و خدماتی و ۳ طبقه زیرزمین با کاربری پارکینگ می باشد. در همسایگی این پروژه، ساختمان هایی با مقیاس های مختلف قرار گرفته است. بنابراین یکی از چالش های طراحی این پروژه در هماهنگی با بلوک شهری بوده است.

بنابراین چالش دوم طراح یافتن راه حلی برای ایجاد یک نمای متناسب با چشم انداز شهری می باشد.

طراحی این پروژه در ارتباط با برطرف کردن دو مساله اصلی بود. مورد اول اینکه چگونه با وجود تعدد آپارتمان های هر طبقه می توان تعداد آپارتمان های مجاور یکدیگر را کاهش داد تا ساکنان آسایش کافی داشته باشند؟ و مورد دوم چگونگی نشان دادن تراکم واحدهای مسکونی در یک مجموعه، با واحدهای متعدد در نمای اصلی ساختمان به عنوان عامل هویت و عملکرد، به منظور ایجاد یکپارچگی بین قسمت های داخلی و خارجی ساختمان.

بر اساس مبحث اول، با توجه به عرض مناسب قطعه (تقریباً ۳۰ متر)، فرم حجمی ساختمان به شکل ۳ بلوک مجزا (ولی یکپارچه) در نظر گرفته شده است که منجر به تقسیم پلان طبقات مسکونی به دو بلوک با ۱ و ۲ واحد مجاور شده است. این امر موجب حفظ حریم خصوصی واحدها و فضاهای مشترک کم جمعیت و شلوغ و در نتیجه آسایش بیشتر برای ساکنین شده است.

به منظور مدیریت میزان تراکم، در اضلاع اصلی پروژه، فضاهای نیمه باز به این ساختمان اضافه شده که نقش حائل بین فضای باز شهری و فضای بسته واحدهای مسکونی را ایفا کرده است. ، همچنین با ایجاد فضاهایی با حجم کم، رابطه معنایی و بصری ساختمان با محیط شهری اطراف آن را بهبود بخشیده است. فضاهای کوچک نیز امکان افزودن فضای سبز به حجم را افزایش داده و کیفیت زندگی ساکنین را بهبود می بخشد.

حیاط هایی با سقف بلندتر برای برخی واحدها و همچنین بالکن های وسیع تری برای واحدهای بزرگتر ایجاد شده است. با انحناء گوشه های پروژه و ایجاد فرم هایی نرم و دوست داشتنی که به سمت فضای خالی بین دو بلوک در حرکت هستند و محل قرارگیری بالکن های پروژه را شکل می دهند. همچنین این بالکن ها که به شکل شیاری با عرض و عمق قابل توجهی بین دو بلوک ایجاد شده است باعث تمایز واضح تر بلوک ها از یکدیگر می باشد. ورودی مجموعه نیز از طریق امتداد و تعریض این شکاف در تراز همکف در مجاورت فضای سبز طراحی شده در طرفین مسیر، با پلکانی عریض ورودی پروژه را شکل می دهد.

مصالح

در مورد انتخاب متریال نمای ساختمان و با توجه به برنامه اعلامی مسابقه و رویکرد کمینه گرای طرح، نما در طبقات بالای همکف از ترکیب دو رنگ سفید و کرم (پلاستر سیمان سفید و رنگ مخصوص نما) و در طبقه همکف و دیوارهای محوطه از سنگ لاشتر اسکرچ استفاده شده است. جان پناه بالکن ها شیشه سکوریت و برای کف پنجره ها و فلاشینگ ها ورق فلزی با رنگ تیره در نظر گرفته شده است.

چشم انداز جنوبی

چشم انداز جنوب شرقی

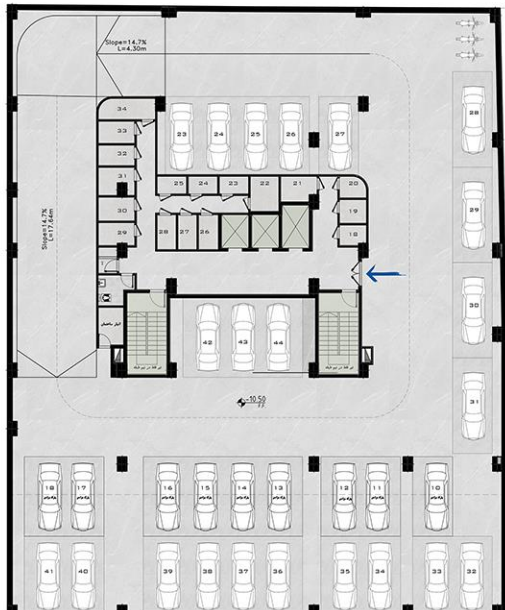
چشم انداز شمال شرقی

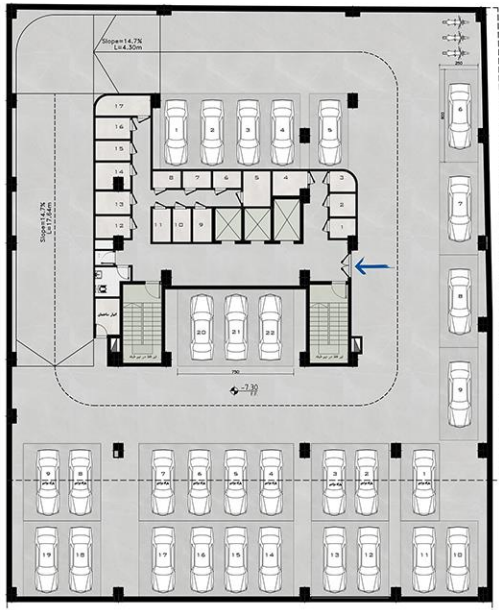
چشم انداز شمالی

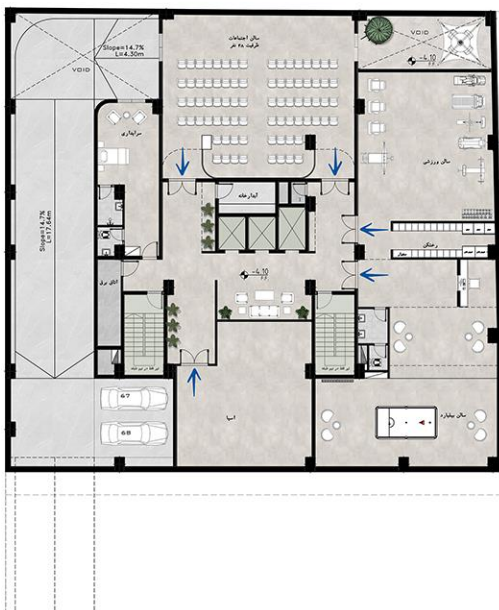
پلان طبقه زیرزمین چهارم

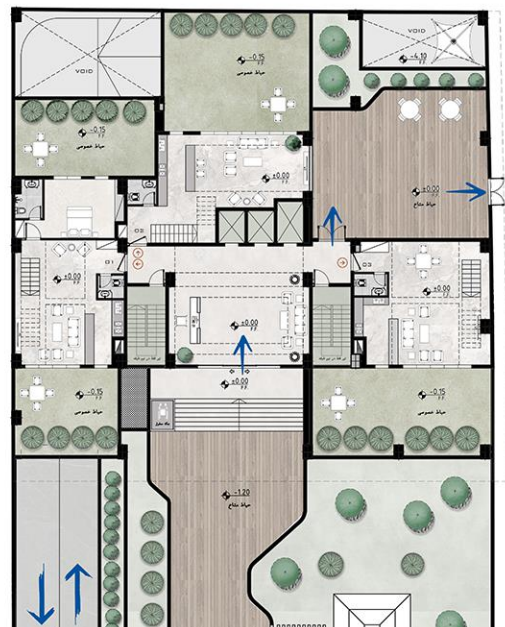
پلان طبقه زیرزمین سوم

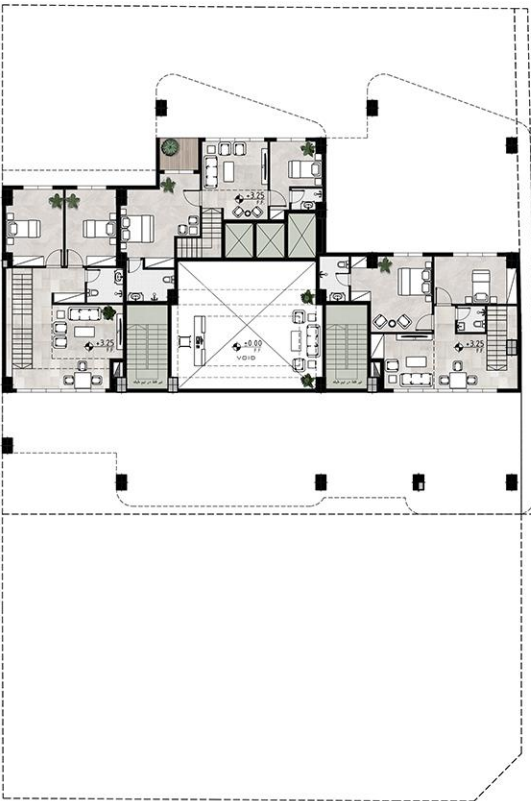
پلان طبقه زیرزمین دوم

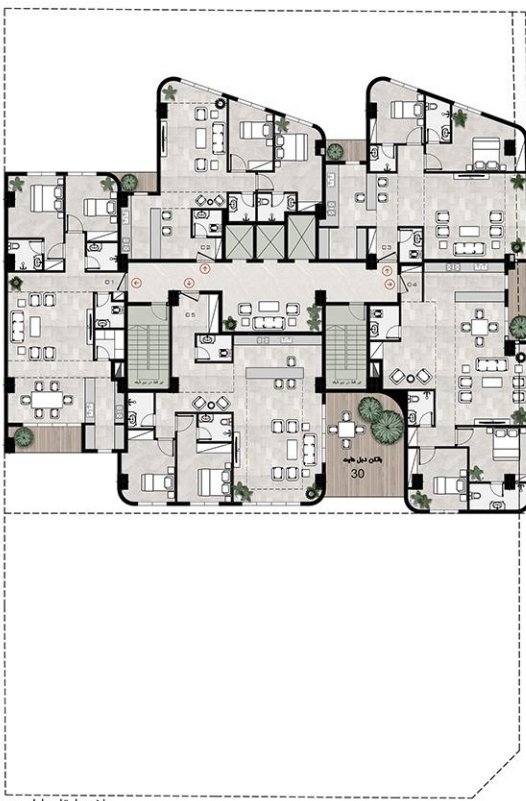
پلان طبقه زیرزمین اول

پلان همکف

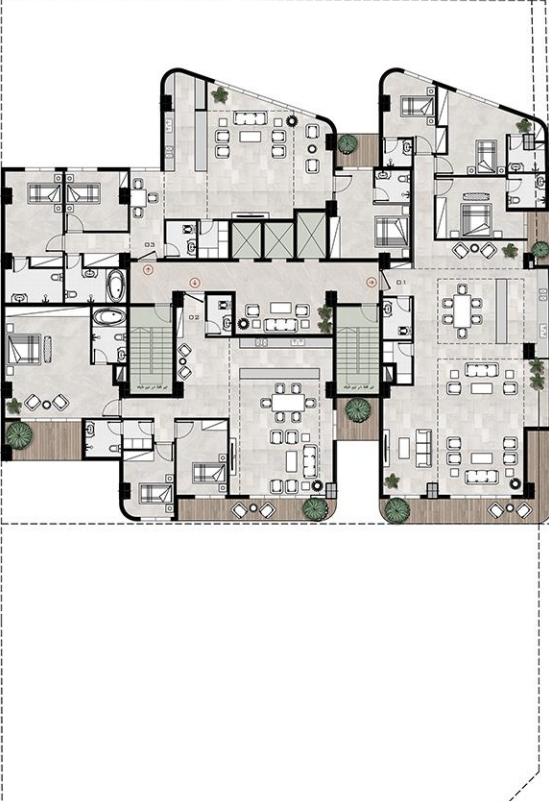
پلان نیم طبقه همکف دوبلکس

پلان طبقات اول دوم پنجم و ششم و هفتم

پلان طبقات سوم چهارم هفتم و هشتم

پلان طبقه دهم

